

DECYZJE

DECYZJA RADY 2014/449/WPZiB

z dnia 10 lipca 2014 r.

w sprawie środków ograniczających w związku z sytuacją w Sudanie Południowym

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 29,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 18 lipca 2011 r. Rada przyjęła decyzję 2011/423/WPZiB ⁽¹⁾.
- (2) W dniu 20 stycznia 2014 r. Rada stwierdziła, że należy rozważyć ukierunkowane środki ograniczające przeciwko osobom utrudniającym proces pokojowy w Sudanie Południowym, wspierające starania Unii Afrykańskiej (UA) i Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD) oraz w ścisłej koordynacji z partnerami międzynarodowymi. W dniu 17 marca 2014 r. Rada ponownie potwierdziła swoją gotowość do rozważenia takich środków w stosunku do Sudanu Południowego.
- (3) Rada jest nadal poważnie zaniepokojona sytuacją w Sudanie Południowym. Należy zatem nałożyć środki ograniczające skierowane przeciwko osobom utrudniającym proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszanie porozumień o zawieszeniu broni, a także osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym.
- (4) Dla jasności środki ograniczające skierowane przeciwko osobom utrudniającymi proces polityczny w Sudanie Południowym lub odpowiadającym za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym oraz środki ograniczające nałożone już decyzją 2011/423/WPZiB, w zakresie, w jakim dotyczą Sudanu Południowego, powinny zostać ujęte w jednym akcie prawnym,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Zakazuje się sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu broni oraz materiału pokrewnego wszelkiego rodzaju, łącznie z bronią i amunicją, pojazdami i sprzętem wojskowym, sprzętem paramilitarnym oraz częściami zamiennymi do nich do Sudanu Południowego przez obywateli państw członkowskich lub z terytoriów państw członkowskich, lub przy użyciu statków pływających pod banderą państw członkowskich lub statków powietrznych państw członkowskich bez względu na to, czy pochodzą z terytoriów państw członkowskich.
2. Zakazuje się również:
  - a) udzielania pomocy technicznej, świadczenia usług pośrednictwa lub innych usług związanych z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, lub związanych z dostarczaniem, wytwarzaniem, konserwacją i używaniem takich przedmiotów, bezpośrednio lub pośrednio, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
  - b) zapewniania finansowania lub świadczenia pomocy finansowej, bezpośrednio lub pośrednio, w związku z przedmiotami, o których mowa w ust. 1, w tym w szczególności udzielania dotacji, pożyczek i ubezpieczeń kredytów eksportowych, a także zapewniania ubezpieczenia i reasekuracji, na potrzeby wszelkiej sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu takich przedmiotów, lub w odniesieniu do świadczenia związanej z tym pomocy technicznej, usług pośrednictwa lub innych usług, jakiegokolwiek osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi w Sudanie Południowym lub do wykorzystania w Sudanie Południowym;
  - c) świadomego i umyślnego udziału w działaniach, których celem lub skutkiem jest obejście środków, o których mowa w lit. a) lub b).

⁽¹⁾ Decyzja Rady 2011/423/WPZiB z dnia 18 lipca 2011 r. dotycząca środków ograniczających skierowanych przeciwko Sudanowi i Sudanowi Południowemu i uchylająca wspólne stanowisko 2005/411/WPZiB (Dz.U. L 188 z 19.7.2011, s. 20).

Artykuł 2

1. Art. 1 nie ma zastosowania do:

- a) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do celów humanitarnych, do nadzorowania przestrzegania praw człowieka lub do celów ochronnych, lub na rzecz programów ONZ, UE, Unii Europejskiej bądź Międzyrządowego Organu ds. Rozwoju (IGAD), dotyczących budowy instytucji, lub materiału przeznaczonego do operacji zarządzania kryzysowego prowadzonych przez Unię Europejską, ONZ i UA;
- b) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu pojazdów niebojowych, które zostały wyprodukowane lub wyposażone w materiały w celu zapewnienia ochrony przed pociskami balistycznymi i które przeznaczone są wyłącznie do wykorzystania do celów ochronnych w Sudanie Południowym przez personel Unii Europejskiej i jej państw członkowskich lub przez personel ONZ, UA lub IGAD;
- c) świadczenia pomocy technicznej, usług pośrednictwa i innych usług związanych ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- d) zapewniania finansowania i świadczenia pomocy finansowej związanej ze sprzętem lub programami i operacjami, o których mowa w lit. a);
- e) sprzedaży, dostawy, przekazywania lub wywozu sprzętu i materiału przeznaczonego do użycia w ramach operacji rozminowywania;
- f) sprzedaży, dostaw, przekazywania lub wywozu nieśmiercionośnego sprzętu wojskowego przeznaczonego wyłącznie do wspierania procesu reformy sektora bezpieczeństwa w Sudanie Południowym, oraz zapewniania finansowania, udzielania pomocy finansowej lub pomocy technicznej związanej z takim sprzętem;

pod warunkiem że takie dostawy zostały uprzednio zatwierdzone przez właściwy organ danego państwa członkowskiego.

2. Art. 1 nie ma również zastosowania do odzieży ochronnej, w tym kamizelek kuloodpornych i hełmów wojskowych, czasowo wywożonych do Sudanu Południowego przez personel Unii Europejskiej lub jej państw członkowskich, przez personel ONZ bądź IGAD, lub przez przedstawicieli środków masowego przekazu, pracowników organizacji humanitarnych i organizacji działających na rzecz rozwoju oraz związany z nimi personel, wyłącznie na ich własny użytek.

3. Państwa członkowskie rozważają dostawy w ramach niniejszego artykułu indywidualnie w każdym przypadku, w pełni uwzględniając kryteria określone we wspólnym stanowisku Rady 2008/944/WPZiB⁽¹⁾. Państwa członkowskie wymagają odpowiednich środków bezpieczeństwa przeciw nadużyciu zezwolenia przyznanego na mocy niniejszego artykułu oraz, w stosownych przypadkach, ustanawiają przepisy dotyczące odesłania sprzętu.

Artykuł 3

1. Państwa członkowskie podejmują środki niezbędne do uniemożliwienia wjazdu na ich terytoria lub tranzytu przez te terytoria osób utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także osobom odpowiedzialnym za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym i osobom z nimi powiązanym, wymienionym w załączniku.

2. ust. 1 nie zobowiązuje państwa członkowskiego do odmowy swoim obywatelom wjazdu na swoje terytorium.

3. ust. 1 pozostaje bez uszczerbku dla przypadków, w których państwo członkowskie jest związane zobowiązaniami z zakresu prawa międzynarodowego, a mianowicie:

- a) jest państwem goszczącym międzynarodową organizację międzyrządową;
- b) jest państwem goszczącym międzynarodową konferencję zwołaną przez ONZ lub odbywającą się pod jej auspicjami;

⁽¹⁾ Wspólne stanowisko Rady 2008/944/WPZiB z dnia 8 grudnia 2008 r. określające wspólne zasady kontroli wywozu technologii wojskowych i sprzętu wojskowego (Dz.U. L 335 z 13.12.2008, s. 99).

- c) w ramach umowy wielostronnej przyznającej przywileje i immunitety; lub
  - d) na podstawie Traktatu pojednawczego (Traktat laterański) z 1929 r. zawartego między Stolicą Apostolską (Państwem Watykańskim) a Włochami.
4. ust. 3 uznaje się za mający zastosowanie również w przypadkach, w których państwo członkowskie jest krajem przyjmującym Organizacji Bezpieczeństwa i Współpracy w Europie (OBWE).
5. Rada jest należycie informowana o wszystkich przypadkach przyznania przez państwo członkowskie zwolnienia na mocy ust. 3 lub 4.
6. Państwa członkowskie mogą przyznawać zwolnienia ze środków nałożonych na mocy ust. 1, w przypadkach gdy podróż jest uzasadniona pilnymi względami humanitarnymi lub koniecznością wzięcia udziału w posiedzeniach międzyrządowych i posiedzeniach wspieranych przez Unię Europejską lub posiedzeniach, które gości państwo członkowskie przewodniczące pracom OBWE, podczas których prowadzony jest dialog polityczny propagujący w sposób bezpośredni cele polityczne środków ograniczających, w tym demokrację, prawa człowieka i praworządność w Sudanie Południowym.
7. Państwo członkowskie, które zamierza przyznać zwolnienia, o których mowa w ust. 6, powiadamia o tym Radę na piśmie. Zwolnienie uznaje się za przyznane, o ile jeden lub większa liczba członków Rady nie wniesie pisemnego sprzeciwu w terminie dwóch dni roboczych od otrzymania powiadomienia o proponowanym zwolnieniu. Jeśli jeden lub większa liczba członków Rady wnosi sprzeciw, Rada, stanowiąc większością kwalifikowaną, może postanowić o przyznaniu proponowanego wyłączenia.
8. W przypadkach gdy zgodnie z ust. 3, 4, 6 i 7 państwo członkowskie zezwala na wjazd na swoje terytorium lub tranzyt przez swoje terytorium osób wymienionych w załączniku, zezwolenie bezwzględnie ogranicza się do celu, w jakim zostało udzielone, i do osób, których dotyczy.

Artykuł 4

1. Zamraża się wszystkie środki finansowe i zasoby gospodarcze należące do osób utrudniających proces polityczny w Sudanie Południowym, w tym poprzez akty przemocy lub naruszenia porozumień o zawieszeniu broni, a także do osób odpowiedzialnych za poważne naruszenia praw człowieka w Sudanie Południowym, oraz do osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów z nimi powiązanych wymienionych w załączniku, lub będące ich własnością, w ich posiadaniu lub przez nie kontrolowane.
2. Nie udostępnia się osobom fizycznym lub prawnym, podmiotom lub organom wymienionym w załączniku, ani też na ich rzecz, bezpośrednio lub pośrednio, żadnych środków finansowych ani zasobów gospodarczych.
3. Właściwy organ państwa członkowskiego może zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych bądź na udostępnienie niektórych środków finansowych lub zasobów gospodarczych na warunkach, jakie uznaje za stosowne, po ustaleniu, że odnośne środki finansowe lub zasoby gospodarcze są:
- a) niezbędne do pokrycia wydatków na podstawowe potrzeby osób wymienionych w załączniku oraz członków ich rodzin pozostających na ich utrzymaniu, w tym opłat za żywność, z tytułu najmu lub kredytu hipotecznego, za leki i leczenie, podatków, składek ubezpieczeniowych oraz opłat za usługi użyteczności publicznej;
  - b) przeznaczone wyłącznie na pokrycie uzasadnionych kosztów honorariów oraz zwrotów poniesionych wydatków związanych z usługami prawniczymi;
  - c) przeznaczone wyłącznie na pokrycie opłat lub należności za usługi polegające na zwykłym przechowywaniu lub utrzymywaniu zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych; lub
  - d) niezbędne do pokrycia nadzwyczajnych wydatków, pod warunkiem że właściwy organ powiadomił właściwe organy pozostałych państw członkowskich oraz Komisję, co najmniej dwa tygodnie przed przyznaniem zezwolenia, o powodach, dla których uważa, że specjalne zezwolenie powinno zostać przyznane.

Oдноśne państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu wydanym na podstawie niniejszego ustępu.

4. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 właściwe organy państwa członkowskiego mogą zezwolić na uwolnienie niektórych zamrożonych środków finansowych lub zasobów gospodarczych, o ile spełnione są następujące warunki:

- a) środki finansowe lub zasoby gospodarcze są przedmiotem orzeczenia arbitrażowego wydanego przed datą umieszczenia w wykazie w załączniku osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1, lub orzeczenia sądowego lub decyzji administracyjnej wydanych w Unii, lub orzeczenia sądowego wykonanego w danym państwie członkowskim, przed tą datą lub po tej dacie;
- b) środki finansowe lub zasoby gospodarcze zostaną wykorzystane wyłącznie w celu zaspokojenia roszczeń zabezpieczonych takim orzeczeniem lub decyzją lub uznanych za zasadne w takim orzeczeniu lub decyzji, w granicach określonych przez mające zastosowanie przepisy ustawowe i wykonawcze regulujące prawa osób którym takie roszczenia przysługują;
- c) orzeczenie lub decyzja nie zostały wydane na korzyść osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu wymienionych w załączniku; oraz
- d) uznanie orzeczenia lub decyzji nie jest sprzeczne z porządkiem publicznym danego państwa członkowskiego.

Państwo członkowskie informuje pozostałe państwa członkowskie i Komisję o każdym zezwoleniu udzielonym na podstawie niniejszego ustępu.

5. ust. 1 nie uniemożliwia osobie fizycznej lub prawnej, podmiotowi lub organowi, umieszczonym w wykazie, dokonywania płatności należnej z tytułu umowy zawartej przed dniem umieszczenia takiej osoby fizycznej lub prawnej, takiego podmiotu lub takiego organu w wykazie znajdującym się w załączniku, pod warunkiem że dane państwo członkowskie ustaliło, że płatność nie jest bezpośrednio lub pośrednio dokonywana na rzecz osoby fizycznej lub prawnej, podmiotu lub organu, o których mowa w ust. 1.

6. ust. 2 nie ma zastosowania do księgowania na zamrożonych rachunkach:

- a) odsetek i innych dochodów na tych rachunkach;
- b) płatności należnych z tytułu umów, porozumień lub zobowiązań, które zostały zawarte lub powstały przed datą objęcia tych rachunków środkami przewidzianymi w ust. 1 i 2; lub
- c) płatności należnych z tytułu orzeczeń sądowych, decyzji administracyjnych lub orzeczeń arbitrażowych wydanych w Unii lub wykonanych w danym państwie członkowskim;

pod warunkiem że wszelkie takie odsetki, inne dochody i płatności nadal podlegają środkom przewidzianym w ust. 1.

Artykuł 5

1. Rada, stanowiąc na wniosek państwa członkowskiego lub Wysokiego Przedstawiciela Unii do Spraw Zagranicznych i Polityki Bezpieczeństwa, podejmuje decyzję o sporządzeniu i zmianie wykazu znajdującego się w załączniku.

2. Rada przekazuje decyzję, o której mowa w ust. 1, wraz z uzasadnieniem umieszczenia w wykazie, danej osobie fizycznej lub prawnej, danemu podmiotowi lub danemu organowi bezpośrednio — jeżeli adres jest znany — albo w drodze opublikowania ogłoszenia, umożliwiając takiej osobie fizycznej lub prawnej, takiemu podmiotowi lub takiemu organowi przedstawienie uwag.

3. W przypadku gdy zostaną zgłoszone uwagi lub przedstawione istotne nowe dowody, Rada dokonuje przeglądu decyzji, o której mowa w ust. 1, i odpowiednio informuje daną osobę fizyczną lub prawną, dany podmiot lub dany organ.

Artykuł 6

1. Załącznik zawiera uzasadnienie umieszczenia w wykazie osób, o których mowa w art. 3 ust. 1 i art. 4 ust. 1.
2. Załącznik zawiera również, w przypadku gdy są dostępne, informacje niezbędne do zidentyfikowania danych osób. Informacje takie mogą obejmować imiona i nazwiska, w tym pseudonimy, datę i miejsce urodzenia, obywatelstwo, numer paszportu i dowodu tożsamości, płeć, adres — jeśli jest znany — oraz funkcję lub zawód. W odniesieniu do osób prawnych, podmiotów lub organów, informacje takie mogą obejmować nazwy, miejsce i datę rejestracji, numer rejestracji i miejsce prowadzenia działalności.

Artykuł 7

W celu maksymalizacji oddziaływania środków przewidzianych w niniejszej decyzji, Unia zachęca państwa trzecie do przyjmowania środków ograniczających podobnych do tych przewidzianych w niniejszej decyzji.

Artykuł 8

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejszą decyzję stosuje się do dnia 12 lipca 2015 r.

Niniejsza decyzja jest przedmiotem stałej weryfikacji. Może ona być odnawiana lub zmieniana, w stosownych przypadkach, jeżeli Rada uzna, że cele niniejszej decyzji nie zostały osiągnięte.

Sporządzono w Brukseli dnia 10 lipca 2014 r.

W imieniu Rady
S. GOZI
Przewodniczący

_____

ZAŁĄCZNIK

Wykaz osób fizycznych lub prawnych, podmiotów lub organów, o których mowa w art. 3 i 4.

	Nazwisko	Informacje identyfikacyjne	Przyczyny	Data umieszczenia
1.	Santino DENG (alias: Santino Deng Wol)	Dowódca trzeciej dywizji piechoty Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu (Sudan People's Liberation Army — SPLA)	Santino Deng jest dowódcą trzeciej dywizji piechoty Ludowej Armii Wyzwolenia Sudanu, która brała udział w ponownym zajęciu miasta Bentiu w maju 2014 roku. Santino Deng odpowiada zatem za naruszenie porozumienia o zawieszeniu broni z dnia 23 stycznia.	11.7.2014
2.	Peter GADET (alias: Peter Gatdet Yaka; Peter Cadet; Peter Gadet Yak; Peter Gadet Yaak; Peter Gatdet Yaak; Peter Gatdet; Peter Gatdeet Yaka)	Przywódca antyrządowej bojówki ludu Nuer Miejsce urodzenia: Mayom County Unity State	Peter Gadet jest przywódcą antyrządowej bojówki ludu Nuer, która przeprowadziła atak w Bentiu w dniach 15—17 kwietnia 2014 r., naruszając tym samym umowę o zawieszeniu broni z dnia 23 stycznia. W wyniku tego ataku zginęło ponad 200 osób cywilnych. Peter Gadet odpowiada zatem za napędzanie cyklu przemocy, tym samym utrudniając proces polityczny w Sudanie Południowym, oraz za poważne naruszenia praw człowieka.	11.7.2014